

Ο πωλῶν γάλα. Συνών. γαλάρις **B 4**, γαλατᾶς 1, γαλατῆς.

γαλασπρίζω Πάρ. (Παροικ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τοῦ ρ. ἀσπρίζω.

Ασβεστώνω, ἐπὶ οἰκίας (κάμνω αὐτὴν λευκήν ὡς τὸ γάλα).

γαλαστάτες δ, Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐσ. γαλαστάτης παρὰ τὸ οὐσ. γάλα καὶ τὸ κοινὸν β' συνθ. - στάτης. Πβ. λυχνοστάτης, σταμνοστάτης κτλ.

Τόπος δου τίθενται τὰ πλήρη γάλακτος σκεύη.

γαλαστοιβρά ή, ἀμάρτ. γαλαστονβρά Εὗρ. (Κάρυστ.) γαλαταστοιά Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλαστοιβρή κατὰ τὰ εἰς - εἰς δινόματα φυτῶν ἦ ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀστοιβρά.

Τὸ φυτὸν εὐφόρβιον (euphorbia) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrophulariaceae). Συνών. γαλαστοιβρή, γαλαστοιβρίδα.

γαλαστοιβρή ή, Σκῦρ. γαλαταστοιβρή Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀστοιβρή κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς δινομαστικῆς.

Γαλαστοιβρά, διδ.

γαλαστοιβρίδα ή, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀστοιβρίδα.

Γαλαστοιβρά, διδ.

γαλατάδα ή, Ανδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἀδα (**I**).

Χόρτον ἐδώδιμον φυόμενον μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ φθινοπώρου.

γαλατάδικο τό, κοιν. γαλατάδ' κον βόρ. ίδιωμ. γαλάταδ' κον Θεσσ. (Καλαμπάκ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ γαλατᾶς πληθ. τοῦ οὐσ. γαλατᾶς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ικο, δι' ἥν δι. - ικός.

Μέρος δου πωλεῖται ἢ παρέχεται πρὸς τροφὴν γάλα, γαλακτοπωλεῖον.

γαλατάκι τό, κοιν. γαλατάκ' βόρ. ίδιωμ. γαλατάτοι Μεγίστ. κ.ά. γαλατάκι Σύμ. γαλατάτοι Σύμ. γαλάται Μέγαρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γάλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ακι. Τὸ γαλάται κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς δινομαστικῆς.

Μικρὰ ποσότης γάλακτος: "Ηπειρ τὸ παιδάκι τὸ γαλατάκι του καὶ κοιμήθησε.

γαλαταρεὶδ τό, ἀμάρτ. γαλαταρεὶδον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα ἢ γαλατᾶς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - αρειό.

Μάνδρα ἵνδιάνων, γάλλων (ἥ λ. θὰ ἔσήμαινε κατ' ἀρχὰς μάνδραν ἐγγάλων ζέφων καὶ βραδύτερον συνετελέσθη ἢ σημασιολογικὴ ἐπέκτασις): "Ἄσμ.

Πέψε του τὸ γαλαταρεὶδον μὲν ἑκατὸν γαλλούδκια, πέψε του τὸ δρυιθαρεὶδον μὲν ἑκατὸν πουλλούδκια.

γαλατᾶς δ, κοιν. Θηλ. γαλατοῦ κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἀς.

1) Ο πωλῶν, ὁ ἐμπορευόμενος γάλα, γαλακτοπώλης κοιν. Συνών. γαλάρις **B 4**, γαλᾶς, γαλατῆς. 'Ηλ. καὶ ὡς τοπων. σύνηθ. **2)** Ο φίλος τοῦ γάλακτος, ὁ

ἀγαπῶν, ὁ τρώγων πολὺ γάλα Κρήτ. κ. ἄ. **3)** Θηλ., ἡ ἀποφέρουσα, ἡ παράγουσα πολὺ γάλα Πελοπν. (Βούρβουρ.) κ. ἄ.

γαλατάσκι τό, "Ηπ. γαλατάσκ" "Ηπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀσκή.

Ασκός κατάλληλος δι' ἀπόθεσιν γάλακτος. Πβ. γαλατιά.

γαλατασκόπουλλο τό, ἀμάρτ. γαλατάσκοπ' λλο Δλουκοπ. Ποιμεν. 155.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀσκόπουλλο.

Μικρὸς ἀσκός κατάλληλος δι' ἐναπόθεσιν γάλακτος.

γαλαταφάγα ή, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀφάγα.

Εἶδος ἀφάνας, ἀκανθώδους θάμνου.

γαλατεῖδα (I) ή, γαλατέα Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) γαλατεῖδα Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. κ. ἄ. γαλατεῖδα Κέως γαλατέ Δ.Κρήτ. γαλέα Πόντ. (Κοτύωρ.) Πληθ. γαλατεῖδες "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - εἰδ. Τὸ γαλέα κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς δινομαστικῆς.

"Η δοσμὴ τοῦ γάλατος ἔνθ' ἄν.: Τὸ δικενὸς μυρίζ' γαλατεῖδαν Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. Μυρίζ' γαλατεῖδες Ζαγόρ. Μυρίζει γαλατεῖδες Σαρεκκλ. || Φρ. Τὸ στόμαν ἀτ' γαλέαν μυρίζ' (εἴναι μικρὸς τὴν ήλικίαν) Κοτύωρ. Συνών. γαλατίλα.

γαλατεῖδα (II) ή, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - εἰδ. Φυτὸν τοῦ γένους εὐφόρβιον (euphorbia) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrophulariaceae) ἔχον γαλακτώδη δόπον.

γαλατένιος ἐπίθ. σύνηθ. γαλατένιος βόρ. ίδιωμ. Ούδ. γαλατένεν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ, Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἐνίος.

1) Ο ἐκ γάλακτος συνιστάμενος, ἐπὶ τροφῶν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.): Φαεῖν γαλατένεν. **2)** Ο ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς σύνηθ.: Γαλατένιο δέρμα - πρόσωπο κττ. Γαλατένια σάρκα. Γαλατένια μπράτα - χέρια κττ.

γαλατερόδα ἐπίφρ. Ιδραγούμ. "Οσοι ζωνταν." 56.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλατερόδας.

Μὲ χρῶμα λευκὸν ὡς τὸ τοῦ γάλακτος: Τὸ φεγγάρι φωτίζε γαλατερόδα τὸν οὐρανό.

γαλατερικδς ἐπίθ. ἀμάρτ. Πληθ. γαλατερικὰ τά, Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλατερόδας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - εικός.

Πληθ. γαλατερικά, παρασκευάσματα τοῦ γάλακτος: Νὰ πήξῃς τὸ γάλα, νὰ κάμης γαλατερικὰ (ἔξι ἐπωδ.).

γαλατερόδας ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) γαλατερόδας βόρ. ίδιωμ. γατερὲ Τσακων. γαλαχτερόδας πολλαχ. γαλαχτερόδας πολλαχ. βορ. ίδιωμ. γαλαφτερόδας Πελοπν. (Οίν.) γαλαφτερόδας Β.Εὗρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ερός. Τὸ γαλαχτερόδας ἐκ παλαιοτέρου θέμη. γαλακτ - γαλαχτ.

Α) Ἐπιθετικ. **1)** Ο ἔχων ἢ ὁ παρέχων ἀφθονον γάλα κοιν. καὶ Τσακων.: Γαλατερὴ ἀγελάδα - γυναικα - κατσίκα κττ. Γαλατερὸ πρόβατο κοιν. Σιδερένια καὶ γαλατερή! (εύχὴ πρὸς λεχῶνα) Πάρ. Ατσαλένια κὶ γαλαχτιφή! (συνών.

τῇ προηγουμένῃ) Σάμ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ίδ. ἐν λ. γαλάρεις **A 1.** β) 'Ο γαλακτώδης τὴν σύστασιν, ἐπὶ σπερμάτων ἐν γένει πολλαχ.: Γαλατερὸς στάρι (ὅταν ἀρχίζῃ νὰ σχηματίζεται ὁ γαλακτώδης χυμὸς τοῦ καρποῦ) Κέρκ. Γαλατερὰ ἀμύδαλα Κρήτ. Γαλαχτερὸς σπυρὶ **Λεξ.** Βλαστ. 445. 2) 'Ο ἐκ γάλακτος ὡς κυρίου συστατικοῦ παρασκευαζόμενος, ἐπὶ ἔδωδίμων ἐν γένει κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) Τσακων.: Φαγητὰ γαλατερὰ κοιν. Τὸ φαεῖν γαλατερὸν ἐν' Τραπ. "Ἐν' ἀγαποῦ περ' σσοῦ τὰ γαλατερὰ δομὰ (ἀγαπῶ πολὺ τὰ γαλατερὰ φαγητὰ) Τσακων. 3) 'Ο ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτώδης πολλαχ.: Γαλατερὴ ἄχνα (Ν. Εστ. 24, 1379). || *Ἀσμ.

Γαλατερὸς μου πρόσωπο, στάσου, κουβέντιασέ με καὶ πές μου λόγια σπλαχνικὰ καὶ καλοκάρδισέ με

*Ηπ.—Ποίημ.

Ποῦ 'ναι σὰν κρίνα κάτασπροι, γαλατεροὶ καὶ ἀφράτοι Σπασαγάνν. Αντίλα. 27. 4) 'Ο ἐτι θηλάζων Κεφαλλ.: Γαλατερὸς γουρουνόπουλο. Συνών. βυζαντινό (ιδ. *βυζαντίας 2), βυζαντινό (ιδ. βυζαντίας 1), γαλαθέας, γαλαθηνός.

B) Οὐσ. 1) Πληθ. γαλατερά, τὰ ἔγγαλα ζῷα Κέρκ. κ. ἀ.—Λεξ. Βλαστ. 228. 2) Οὐδ. γαλατερὸν καὶ θηλ. γαλατερή, σκεῦος γάλακτος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.)

3) Θηλ. γαλατερή, εἰδος ἀμυγδαλεᾶς Κρήτ. 4) Οὐδ. γαλατιρός, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν ἀργυροῦν Τουρκικὸν νόμισμα εἶκοσι γροσίων Θράκ. (Διδυμότ.)

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν θηλ. τύπ. Γαλατερή Καππ. Γαλατεροῦ *Ανδρ. (Κόρθ.)

γαλατεύω Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. γάλα.

Πληροῦμαι τοὺς μαστοὺς γάλακτος. ἔνθ' ἀν.: Τὰ χτήνα καλὰ βόσκουνταν, γιὰ τ' ἐκεῖνο ἐγαλάτεψαν (αἱ ἀγελάδες βόσκουν καλά, δι' αὐτὸ περίσεψε τὸ γάλα τους) Χαλδ. Συνών. γαλατώνω **B 1.**

Γαλατζανούδα ἡ, Μακεδ.

*Εκ τοῦ ἔθνικοῦ ὀνόματος Γαλατζανὸς παρὰ τὸ τοπων. Γαλάτζιτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούδα.

Πηλίνη στάμνα ὅδατος κατασκευαζόμενη ἐκ τοῦ ίδιαιτέρου τοῦ χωρίου Γαλάτζιτα πηλοῦ ἔχουσα τὴν ίδιότητα νὰ διατηρῇ τὸ νερό δροσερόν.

γαλατζῆς ὁ, Θράκ. Κρήτ.

*Εκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - τζῆς κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλακτοπώλης. Συνών. ίδ. ἐν λ. γαλατᾶς 1.

γαλάτη ἐπίθ. θηλ. *Ηπ. (Τσαμαντ.) Κρήτ. κ. ἀ. γαλάτα *Ηπ. Μακεδ. (Νάουσ.) Πόντ. (Κερασ.) Οὐδ. γαλάτο Εῦβ. (Αιδηψ.) *Ηπ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (*Ηλ. Κόκκιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ.) κ. ἀ. γαλάτου *Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Μακεδ. (Βέρ. κ. ἀ.)

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γαλάτος παρὰ τὸ οὐσ. γάλα καὶ τῆς καταλ. - ἄτος.

1) Θηλ. καὶ οὐδ. ἐπὶ γαλακτοφόρου ζῷου παράγοντος πολὺ γάλα Εῦβ. (Αιδηψ.) *Ηπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ. ἀ.) Πελοπν. (*Ηλ. Κόκκιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ. κ. ἀ.): Παροιμ. Καὶ γαλάτη καὶ μαλλάτη καὶ τ' ἀρνί της θηλυκὸ (ἐπὶ ἀπαίτησεως ὑπερβολικῆς καὶ δυσαναλόγου πρὸς τὸ προσφερόμενον ἀνιάλλαγμα) Τσαμαντ. Θέλει γαλάταν καὶ μαλλάταν καὶ τ' ἀρνί της θηλυκὸ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) *Ηπ. Καὶ γαλάτα καὶ μαλλάτα καὶ ἀρσενικὰ τ' ἀρνγά (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Λακων. Κὶ γαλάτα κὶ μαλλάτα

κὶ θηλ' καὶ τ' ἀρνγά (συνών. τῇ προηγουμένῃ) *Ηπ. 2) Θηλ., ἡ ἔχουσα τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτόχρους, λευκὴ Κρήτ. : *Ἀσμ.

Γάμμα, γαλάτη καὶ ξαθή καὶ ἀγάπη μου μεγάλη, ἀνοιξε τ' ἀγκαλάκια σου καὶ μέσα νὰ μὲ βάλης.

3) Θηλ. εἰδος λευκοῦ πτηνοῦ ὁμοίου πρὸς τὸν ἀετὸν Πόντ. (Κερασ.)

'Η λ. ἵπο τὸν τύπ. Γαλάτα καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

γαλατῆρας ὁ, Κέρκ.

*Εκ τοῦ οὐσ. *γαλατήρ.

Λίθος εἰς τὸν ὅποιον ἀποδίδουν τὴν μαγικὴν ίδιότητα τῆς κανονικῆς διατηρήσεως τοῦ γάλακτος τῶν θηλαζουσῶν γυναικῶν.

γαλατεὺς ἡ, ἀμάρτ, γαλαθεὺς Κρήτ. (Σέλιν.)

*Εκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - τά. Σκεῦος γάλακτος. Πβ. γαλατάσκι.

γαλατεύαζω *Ηπ. Κέρκ.—ΧΧριστοβασ. *Αγάπ. 2,41—
Λεξ. Αιν. γαλατεύαζω Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ. (Λεπεν.)
Μετοχ. γαλατεύασμένος Εῦβ. (Κουρ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. γάλα.

1) Ἀποκτῶ χυμὸν γαλακτώδη, ἐπὶ καρπῶν ἔνθ' ἀν.: Γαλατεύαζει τὸ στάρι *Ηπ. Κέρκ. 2) Ἀναδίδω, ἔξαγω γαλακτώδες ὑγρὸν Πελοπν. (Μάν.): "Ἐρριξα πολὺ νερό καὶ γαλατεύασε τὸ ζυμάρι. Συνών. ἄναγαλατεύαζω **A 1.**

3) Ἀποκτῶ τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος ΧΧριστοβασ. ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Γαλάτεασε ἡ ἀνατολὴ καὶ θάμπτωσαν τ' ἀστέρια.

4) Κάμνω τι πολὺ χαλαρόν, μαλακὸν Πελοπν. (Μάν.): Τὸ πολὺ νερό γαλατεύαζει τὸ ψωμί.

γαλατεύανδος ἐπίθ. ΚΚρυστάλλ. *Εργα 2,45—Λεξ.
Βλαστ. 347 γαλαχτεύανδος Μλελέκ. *Επιδόρπ. 135.

*Ἐλ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - τάνος. Τὸ γαλαχτεύανδος κατὰ τὸ γαλαχτερὸς παρὰ τὸ γαλατερός, ὁ πβ.

*Ο ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς ἔνθ' ἀν.: *Ἀσμ.

Γαλανή, γαλαχτεύανή, | τίνος εἶναι τὸ παννί;

— Δικό μας εἶναι τὸ παννί, δικό μας καὶ τὸ χτένι καὶ ἡ κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει

Μλελέκ. ἔνθ' ἀν.—Ποίημ.

Γὶα ἰδὲς λαιμὸς γαλαχτεύανδος, λαιμὸς περιστερένιος καὶ δροσερὸς σὰν κρόνο νερό καὶ σὰν βουνήσιο χιόνι ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἀν.

*γαλατεύαρις ἐπίθ. Θηλ. γαλατεύαρια Πόντ. (Κερασ.) Κοτύωρ. Χαλδ.) γαλατεύαρια Πόντ. (Κρώμν. *Οφ. Τραπ. Χαλδ.) Οὐδ. γαλατεύαριν Πόντ. (Κερασ.) γαλατεύαρι Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γαλατεύαρικον Πόντ. (Κερασ.) γαλατεύαρικον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γαλατεύαρικο Πόντ. (*Οφ. Σούρμ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - τάρις.

*Ο γαλακτοφόρος ἡ ὁ παρέχων ἀφθονον γάλα ἔνθ' ἀν.: Γυναικα γαλατεύαρινα *Οφ. Τραπ. Γαλατεύαρικον αλλ' - πρόβατον - χτήνον κττ. Τραπ. Χαλδ. Τὸ θηλ. Γαλατεύαρι καὶ δονμα ἀγαλάδας. Συνών. καὶ ἀντίθ. ίδ. ἐν λ. γαλάρεις **A 1.**

γαλατεύασμα τό, *Ηπ. γαλατεύασμα Λεξ. Αιν.

*Εκ τοῦ οὐσ. γαλατεύαζω.

*Η γαλακτώδης σύστασις καρπῶν πρὸ τῆς πλήρους

